

den Sum, der nu er forlangt, 1,990 Kr., mere end paaregnet, og det er den Sum, der er begjært. Det vil altsaa ses, at det slet ikke er Noget, der gaar længere tilbage end den Sum, der blev bevilget i Fjor. Det er altsaa det samme Forslag, det er for samme Aar begge Dele, det er altsaa blot en Overfrielse, der er begrundet i, at man ikke var i Stand til forud at beregne Beløbet med tilstrækkelig Sikkerhed. Jeg tror derfor, den ærede Ordfører vil erkjende, at efter de Regler, der ellers følges, maatte det være en af de Poster, som Thinget maatte gaa ind paa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal ganske kort omtale de stillede Vndringsforslag. Vndringsforslaget under Nr. 24 angaar en gammel Sag fra i Fjor. Det er ganske rigtigt, at Sagen i Fjor blev negtet, men den var allerede da halv udført, og den er altsaa kun fortsat i Aar. Det skal jeg imidlertid ikke nærmere gaa ind paa. Heller ikke skal jeg gaa nærmere ind paa Forslaget under Nr. 25, som negter Udthryelsen af Theaterkafeen. Da man en Gang var gaaet ind paa fra Administrationens Side at indrette denne Theaterkafee, har det været nødvendigt at anvende 2,700 Kr. til Foranstaltninger, som ikke kunne undværes, naar den i det Hele skulde være brugelig til Kafee. Forslaget under Nr. 29 om Forhøielse af den Professor Rostgardianus tillagte Husleieportion tager jeg tilbage i Henhold til, hvad jeg yttrede om et tilsvarende Forslag paa Finantsloven. Jeg tager altsaa Forslaget under Nr. 29 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vndringsforslaget under Nr. 29 er taget tilbage. Er der Noget, der optager det? (Ophold) Forslaget er saaledes bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Ministeriet har ment, at det vilde være forsvareligt at hde Skolestyrelsens Embedsmænd et Honorar i Forhold til det overordentlig betydelige Arbejde, de have haft ved Konverteringen, af 4,500 Kr., som henjet til de Millioner, der ere gaaede gennem deres Hænder, ikke kan siges at være betydeligt. Jeg synes ogsaa, at den ærede Ordfører i sine Ytringer lod mærke, at man dog i Udvalget, selv i Udvalgets Flertal, ikke var saa overordentlig uenlig stemt mod dette Forslag. — Det gjør mig meget ondt, at man ikke vil gaa ind paa at godkjende, at der ved Næste høiere Realskole konstitueres

en 7de Adjunkt. Denne Skole er tagen ganske overordentlig til i de senere Aar, og den trænger ubetinget til et forøget Lærerpersonale. Ganske vist kan man jo ansætte Timelærere, men naar der kommer et forholdsvis større Antal Timelærere i Forhold til Adjunkterne der end andre Steder, ville disse Timelærere være uheldig stillede, i et hvert Tilfælde forsaavidt de ikke lettelig vilde kunne faae Avancement i selve den By, hvor de engang have staaet sig til Ro, men vilde være nødtvungne til at tage andre Steder hen for at blive Adjunkter. Men dette Sidste vilde tillige være uheldigt for Skolen, som derved kommer til at stifte Lærere oftere, end hensigtsmæssigt er. — Man har ikke fra Flertallets Side villet tiltræde Vndringsforslaget under Nr. 65, som er et Ingenieurhonorar for Arbejde, for den Kommission, som af Regjeringen er nedsat for at tage under Overveielse Indførelse af elektrisk Belysning ved det kongelige Theater. Jeg kan ikke se rettere end, at saadanne Udgifter maa Administrationen have Ret til at afholde. Vil man have, og det forlange jo Thingene, at de Sager, som forelægges, bør være ordentlig forberedte, maa man betale de Udgifter, der høre til Forberedelsen, men saa kan jeg ikke se, at Administrationen har begaaet en Feil ved at udbetale de 6,200 Kr.

Krigsministeren (Bachson): Med Hensyn til de Forslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal, skal jeg ikke udtale mig nærmere. Det dreier sig jo om Poster, som saa ofte have været Gjenstand for Omtale her i dette Thing, ogsaa fra min Side, saa at jeg antager, der ikke behøves nogen yderligere Orientering. Jeg skal kun sige et Par Ord angaaende det Forslag, som er stillet af Udvalgets Ordfører udenfor Risten til § 22. Det dreier sig om to Understøttelser til fhv. Fjernstøber N. F. Lunde og afskediget Kapitain Fischer for Finantsaaret 1888—89, 500 Kr. til hver. Saadanne Understøttelser som dem, det her dreier sig om, ere bevilgede og altsaa ogsaa udbetalte for det Finantsaar, som løber endnu, de ere fremdeles bevilgede for næste Finantsaar, og jeg indrømmer, at man oftere ved Bevilgelsen af saadanne Understøttelser er gaaet tilbage i Tiden og samtidig har optaget dem paa Tillægsbevillingen, saa at de egentlig løb fra et tidligere Tidspunkt, end de vare bevilgede. F. Ex. ved Enfer er man ofte gaaet tilbage til Mandens Død. Noget Saadant kunde jo ogsaa ske her, men det forekommer mig i dette specielle Tilfælde, hvor det allerede har været en betydelig Begunstigelse, at disse 2 Mænd